

**Ο Φασούλης μὲ κωρατὰ
εὸν διρ Τρικούπη χαιρετᾷ.**

Σύρε λοιπόν, Χαρίλαε, τὸν λόγον νὰ κηρύξῃς
καὶ φώτισε πατριωτῶν ἀγάρινα κεφάλαια ...
"στὸ Μεσολόγγι πάγινε στὸ γλέντι νὰ τὸ ρίζης
καὶ τὸ κοιλάς σου νὰ πρατεῖ μὲ σπάσους καὶ πετάλια.
"Όρα καλή, Χαρίλαε, Θλιμένος σὲ κυττᾶ,
κι' ἔχω μὲ τὸ μαντλὶ μου σὲ ἀπογιραῖτο.

"Όρα καλή, Χαρίλαε ... σὲ περιμένουν λόγοι,
σὲ κερτερούν οι φίλοι σου, ποδ δέρνονται παχιμένοι,
ὅ δὲ Γεροκωστόποιοι, ποῦ ἄχυρα δὲν τρώγει,
μὲ μάτια δεκατεσσέσσας στὸν Πάτρα περιμένει
ἐκ φόβου μὴ τοὺς Πατρινοὺς σπάσουσσον στὸ ποδάρι
οι Ρούφοι Κανακάρηδες γάζ σὲ τὸν κανκάρη.

"Ο Θεδωρῆς απέστειλε τὸν δίον 'Αγιλέα
πῶς τάχι θὰ ὑποδεύθῃ ἐκεῖ τὸν Βασιλέα,
ὅ δὲ ἀκόποις 'Αγιλέας, μουντζάντας τὸν Παιδείαν
καὶ μετ' αὐτοῦ παραλεῖν δὲλγυνον κουστοδίαν,
κυρφά κυρφά δὲν νυκτὸς τὸ ἕστριψι' ἐκεῖ πέρα
τὸν γαγρίον Κανακάρηδον νὰ πάρε τὸν ἄρέρι.

"Ο Βαρελίδης ὁ πιττός σὲ βλέπει καὶ δακρύζει ...
νά ! νά ! δὲ σιδηρόδρομος ἀκούν νὰ σφρύζει.
Κι' ἐνῷ ἔγων στὸν 'Αθηνῶν τὸ 'Αστον θὰ σπιτίω
ἔνω μὲ ἀγοτάραχ καὶ στάρους θὰ φουσκώσῃς ...
ἀναχροεῖς, Χαρίλαε, κι' ἐκεῖ ποὺ τὸ ἔπιζιο
νὰ μὴν ἔσχατης τὴν 'Ελάχ καὶ τότες βαλτιώσεις.

Προσπάθησε τοὺς φίλους σου νὰ τοὺς παραγορήσῃς
κι' εἰπὲ πρὸς δύον ταμπουρά θὰ δόλια των βρεῖ
πῶς θὰ χρότασθε ὅ λαός ἀπὸ μεταρρυθμίσεις
κι' κύτας θὰ είναι: μόνο μας προσφέρει καὶ τυρί.
Είπε μὲ νέα φάρυγκα τὸ έθνος πῶς θὰ σώσης
καὶ δῶς μας θὰ τρώγωμεν φωμὶ καὶ βελτιώσεις.

"Όρα καλή, Χαρίλαε ... στὸ Μεσολόγγι πάξ
καὶ εἰς τὸ κέντρον ἐπειτα τοῦ κόσμου τοῦ μεγάλου,
εἰς τὸν 'Αγγίλων δηλαδή, ποὺ τόνον ἀγαπᾶς,
καὶ στὸ στομάχι κάθεται τοῦ Θεδωρῆ τοῦ Γάλλου,
γιατὶ ὡς τόρα τοῦντος 'στάχειλ τοῦ τὸ φάρι
καὶ ὥποπτο τὸν ἔκαμε, μουρμούρη καὶ κλαψάρη.

"Αν τόρη δὲ ν' ἀνταμιθῇς μὲ τὸν Σαλιντούρη
εἴπε νὰ μὴν πορτάνεται κι' αὐτὸς τοῦ Θεδωρῆ,
μὰ καὶ τὸν Στελμανὸν πρότρεψε, ἐκεῖνο τὸ λελένι,
τοῦ Δεληγιάννην ὄπως πρὶν πλεκτάνας νὰ μὴν πλέκη,
ἄλλα ὥμιλτες γ' αὐτὸν καὶ ὅτην Αύτοκαρτόρισκ,
ὅποι 'στοι; δῆλοις, φάνεται κυρφή πριωτομαστόρισκ.

Κι' ἐν θάλασσα βαθεῖα δλαδῆς καὶ ἐν περάσῃς δρῆ
κι' ἐν ἴμετος ἀνέλιπτος σὲ πήσηση στὸ βαπτόρι,
χωρὶς νὲ γάστη; μὰ στυγμή, Χαρίλαε μεγάλε,

τὸ Κατηγορητήριον ἀπὸ τὴν τεσπτὴ βγάλε,
κι' ἵστος νευτία μὲ αὐτὸ δὲν σὲ πειράζει διάλους
κι' ἐν δῶλοι σκάσουν οἱ ἀσκοὶ τοῦ φοβεροῦ Αἰόλου.

Καὶ ἐν Ιδήῃ, Χαρίλαε, μ' ἀμάξῃ νὰ περνᾷς
κανεὶς ἐν τέλει κύριος, κανεὶς ποδ κινδρόρι,
τοῦ Καζτόρων ἐνθυμοῦ ἐκεῖνο τὸ ἀμάξι,
ποὺ καρωτσάδα 'πάγινες μ' αὐτὸ νυχτημέρον,
κι' ἐπτάντα βίσιοι ἀνοιχούδον δύσκολος: Ήταν τρομάζῃ
μὲ τοῦτο τὸ κακούργημα τὸ τόσο τρομερόν.

Κι' ἐν πεληροπόντουστο Ιδήῃ κανένας εἰς τὸν δρόμον,
μὴ λησμονής, Χαρίλαε, καὶ τοῦ στρατοῦ τοὺς πάτούς,
ποὺ 'ετοῖς τιμῆς τὸ τέταρτον τοὺς 'πληρεὶς παρὰ νόμον
κι' ἡ σύγρα τρέψεις πολὺ τοὺς Κορδονάτους,
καὶ ανωρέθηθεν ἔγριος: μετὰ πολλῆς μνίας
δ τῆς 'Ελλάδος παπούτσιας καὶ πάτης Γορτυνίας.

Καὶ ὅταν εἰς συμπόσια Λουκούλεια γάλες
τοῦ Συμβρακάκην ἐνθυμοῦ τὰς προκατοβολάς,
πλὴν μὴ λησμονέις κάποτε κι' αὐτὸν τὸν Παπαρόδη
καὶ τὰλλα σου ἐγκλήματα ἐκεῖνα τὰ φρικώδη,
ποὺ πάντας μού χρειάζεται καὶ νοῦς: 'Ομρυκής
δοῦς γραφοῦν κατὰ σειρά καὶ περιστατικάς.

Κι' ὅταν φωνᾶς πολιτεύονται ἀκούσεις καλλιχόρδους
καὶ ὅταν εἰς τὸν 'Αγγίλων σου τρυφῆς τὴν πολυτείαν,
μὴ λησμονής καὶ τὸν Ρωμηόν τοὺς εὐγενεῖς Μιλλάρδους:
καὶ ταὶς επειτίς Βλαχοκαλτεῖς τὴν ἀριστοκρατίαν,
ποὺ ἐφοτισθή ζήνειν ἐν πενθαματος ἔγριον
νὰ καθαρίσῃ σήμερον τὸν κόπρον τοῦ Αὔγεων.

Κι' ἐν τόχης μὲ τοὺς Τζεντέλεμαν τὴν νεωτάτης μόδας;
εἰς μέγαρα περιδοξα καὶ δώματα εἰδοῦλη,
κι' ἐν ὀφροσύνῃς τὸν 'Αμιλτον τοὺς ἀδροτάτους πόδας,
καὶ τοῦ Παλάσκα θευμοῦ τὸ μυρωδάτο πόδι,
ποὺ μόνον ἐν τούτον του ἀνυψωθῆ δέλγον
θὰ καταβάλῃ τὴν δόμρων τοῦ Θέρεων κι' Οὐδέγιον.

Τὰ τόσα σου ἐγκλήματα μὴ λησμονής, παντλήμων,
καὶ ἐς μὴν τρέχη ἡ γλώσσα σου 'στοι; ζένους στὸν ροδάνη,
μὴ πέρασε κι' ἀπὸ τὴν γῆν τῶν 'Ιστροπόλιμων
καὶ κάμπος λουτρά ἐκεῖ 'στον 'Ιορδάνη,
κι' ἰστος μ' αὐτὰ καθαρισθῇ ἐκάστη σου κηλῆς
καὶ ἀντικρύσης ἀσπίλος τὴν θύραν τῆς Βουλῆς.

Φεύγεις, Κατηγορούμενες, πτωχεὶς Ποιογεγραμμένες,
Μεσολογγίτις ζακουστὲ κι' 'Εγγύλεοι μαθημένε. Σύρε νά πάρεις δόναμιν καὶ καθαρόν ἄρρεν
καὶ ὅταν πάλιν σὺν Θεῷ γυρίσῃς ἐδῶ πένος
νὰ εἰμπορής 'στον Θεδωρῆ ν' ἀνθίξῃς τὰ μαρτύρια
καὶ στοῦ λυσσαντος Κάτωνος τὰ Κατηγορητήρια.

"Ο Ρωμεός γνωστὸς σᾶς κάτω — πῶς 'στο σπήλαιο μον ἀνθη,
στὴν Νεάπολην ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖο Σόδον, — δρόσον δέλτι τρεῖς 'στο ξέδο,

μὲ λημετον, μὲ μὲλα μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὲ χήρα δίχως ἄτροφα, — πούτων ἀλλοτε μαμπή.